

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11156/2025
05.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Бакарић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бојан Карадаревић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 609/25 од 09.04.2025. године, у седници одржаној 05.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 609/25 од 09.04.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 609/25 од 09.04.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П 2578/24 од 13.12.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужени извршио сметање државине гараже бр. ... у ... (дворишна страна улице), тужиоца на начин што је дана 23.02.2024. године и 24.02.2024. године на наведеној адреси на платоу који служи као колски прилаз гаражи, паркирао путничко возило марке „...“ модел „...“ регистарских ознака ... -...-, чиме је тужиоцу онемогућио несметан прилаз гаражи односно да својим путничким возилом несметано уђе у гаражу и да несметано изађе из гараже, те је тражио да се забрани туженом свако даље сметање државине тужиоца на овакав или сличан начин под претњом извршења и новчаног кажњавања, као и захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкова парничног поступка у износу од 258.666,24 динара.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 609/25 од 09.04.2025. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је усвојена па је преиначено првостепено решење тако што је утврђено да је тужени извршио сметање државине гараже бр. ... у ... (дворишна страна улице), тужиоца на начин што је дана 23.02.2024. године и 24.02.2024. године на наведеној адреси на платоу који служи као колски прилаз гаражи, паркирао путничко возило марке „...“ модел „...“ регистарских ознака ... -..., чиме је тужиоцу онемогућио несметан прилаз гаражи односно да својим путничким возилом несметано уђе у гаражу и да несметано изађе из гараже, те је тражио да се забрани туженом свако даље сметање државине тужиоца на овакав или сличан начин под претњом извршења и новчаног кажњавања, као и захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 53.300,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажним решењем одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца за заштиту од сметања државине, тако што је одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужиоца, уз примену одговарајућих одредаба материјалног права, Закона о основама својинскоправних односа, који се примењује на тужбене захтеве у овој врсти спорова, па Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној.

Сходно напред наведеном, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, јер из напред изнетог следи да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, чланом 452. став 5. ЗПП, прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена. Како се у конкретном случају ревизијом побија одлука донета у парници због сметања државине, то је ревизија туженог недозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Са напред наведених разлога, применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**